

börande myndighet utfärdad tillåtelse att upptaga och bearbeta en ny grufva eller malmgång.

MUTTER, se *Skrufmutter*.

MUTTRA, v. n. 1. (fam.) Se *Grumsa*.

MYCKEN, a. 2. neutr. — *et*. (i best. form: *den, det myckna*; har för plural: *många*) Stor till antal, mått, värde, o. s. v. *M-et* folk. *M-n* tid. *M-et* regn. *M-n* säd, *spannmål*. *M-n* egendom. *M-n* möda, *kostnad*. Säges äfven i andlig mening, t. ex.: *M-et* förstånd. *M-n* säfvinga, *lärdom*, *skicklighet*, *håg*, *lust*. — Neutrum *Mycket* brukas ofta substantivt, t. ex.: *Der m-et är, kommer mera till*. (Ordspr.) *M-et blir allt och litet räcker till*, ett stort förråd blir snart slut, om man misshushållar, hvaremot litet räcker länge, om man hushållar dermed. *Hafva m-et att säga*, hafva mycket anseende. *Det är m-et, det vill m-et säga*, är betydande, anseeligt. *Det är m-et sagt*, låter nog öfverdrifvet. *Det kostar så och så m-et*. *Ej hälften så m-et*. *Så m-et jag vet*, efter allt hvad jag vet. *Så m-et du vet det, en annan gång smälter det*, på det du må veta det, vill jag säga dig förut, att... *Han gjorde så m-et, att det blef ingenting af*, han ställde så till, lagade så, att... *Taga lika m-et af hvardera*. *Lika m-et, lika godt*, se *Lika*.

MYCKENHET, f. 3. 1) Säges i fråga om det större eller mindre af en sak, som kan mätas eller räknas, som kan ökas eller minskas. Sammanställes endast med sådana adjektiver, som antyda något mycket, t. ex.: *En stor, betydande, ofantlig m. säd, folk*, hvaremot man ej kan säga: *En liten, ringa, medelmåttig m.* — 2) Stort antal, stor mängd. *En m. folk, gråhoppor*. *Gifva vika för m-en*. *I m.*, i stor mängd. — *Syn.* *Mängd*.

Anm. Skillnaden emellan *Myckenhet* och *Mängd* är den, att *Myckenhet* säges både om det, som kan räknas och mätas, men *Mängd* egentligen icke om annat än det, som kan räknas, ehuru denna skillnad sällan strängt iakttagas.

MYCKET, adv. 1) Utmärker, i förening med substantiver, betydlig myckenhet, mängd. *M. penningar*. *M. nöjen*. — 2) I hög grad, ganska. *M. lärd*. *M. lyckligare*. *M. vackert väder*. *Tåla m. Dricka m. Han snusar m. starkt*. *Jag fågnar mig m. deråt*. *Äta för m. M. för stor, för liten*. *M. mer, mindre*. *Så m. bättre, värre, mindre, mer*, dess bättre o. s. v. *Så m. mer som...*, desto mer som... — *Syn.* I hög grad, Betydligt, Ansenligt, Dugtigt, Mäkt, Våldeliga, Svåra, Öfvermåttan, Groft, Hederligt, Högt, Långt, Fast, Hundskt, Oskäligt, Obeskrifligt, Oerhördt, Ofantligt, Ofatt, Ogemet, Ogrundligt, Obarmhertigt, Okristligt, Onaturligt, Skamlöst. Se äfv. *Ganska*.

MYGG ell. **MYGGA**, f. 1. Ett slägte af tvåvingade insekter med lång, rak sugmun, hvarmed de kunna sticka, för att sedan suga blod. *Culex*. (Ordstäfve) *Sila m. och svalja kameler*, fästa sig vid småsaker, men låta de viktigare passera; äfv. spara i smått och slösa i stort. — *Ss.* *Myggbett*, *-biten*, *-sting*, *-stungen*, *-svärm*.

MYGGDANS, m. 2. Svärm af mygg i luften, på ett ställe.

MYGGNÄT, ell. **MYGGTJÄLL**, n. 3. 1) Nät till afhållande af mygg. — 2) Ett svampslägte. *Cribraria*.

MYIOLOGI, myjälåji, f. 3. (från grek.) Läran om flugorna.

MYLADY, milä'di, f. pl. — *ladies*. (eng.) Säges i tilltal till en Lady, och betyder egentl.: min fru!

MYLLA, f. sing. Den öfversta, nästan allmänt utbredda betäckningen på vår jord, utgörande en lösare blödnad af upplösta ämnen ur alla tre naturens riken. — *Syn.* Åkerjord, Matjord.

MYLLA, v. a. 1. *M. jorden*, göra den lucker. *M. ned*, se *Nedmylla*. — *M. sig*, v. r. Sönderfalla, förvandlas till mylla; blifva lucker.

MYLLIG, a. 2. *M. jord*, lös, lucker. — *Myllighet*, f. 3.

MYLORD, mil'ård, pl. *mylords*. Engelskt ord, som betyder: min herre, och säges i tilltal till Lorder.

MYND, m. 3. (gam.) Figur, skapnad. Säges numera endast i fråga om runor. Deraf sammansättningen Runmynd.

MYNDIG, a. 2. (af gamla ordet *Mund*, förmynderskap) 1) Som enligt lag äger att sjelf sköta sin egendom. *M. är den man, som fyllt tjugu-ett år, och hvarje qvinna, som blifvit enka*. *Han är ännu icke m. Blifva m. Förklara någon för m.* — Man säger äfven: *M. ålder, m-a år*, t. ex.: *Komma till m. ålder*, blifva myndig. — *Syn.* *Majorenn*. — 2) Som har mycket anseende, mycken betydighet, mycket att säga. *En m. man*. — Brukas någon gång äfv. substantivt, t. ex.: *De m-e i landet*. — *Syn.* *Mäktig*, *Ansedd*, *Inflytelsesrik*, *Stor*. — 3) Säges om den, som gör anspråk på, att allt skall gå efter dess vilja, och som på ett stolt och befalande sätt bemöter andra. *En m. och befalande man*. — Bildar sammansättningen Grötmyndig. — 4) Som uttrycker, röjer en dylik sinnesart, vana. *Tala i m. ton*.

MYNDIGHET, f. 3. 1) a) Laga rättighet att sjelf få sköta sin egendom. — b) Myndig ålder. *Komma till m.* — *Syn.* *Majorennitet*. — 2) *Makt*. *Visa sin m. Göra något af egen m.*, egenmäktigt. *Taga sig för stor m.*, tillvålla sig för mycken makt. *Full m.*, full rättighet att göra och låta. *Gifva full m.*, se *Befullmäktiga*. — *Syn.* *Auktoritet*. — 3) Myndigt sätt, skick, väsende; myndig ton. *Med m. befalla*. *Hans m. är odräglig*. — *Ss.* *M-stillsänd*.

MYNDIGT, adv. Med myndighet, i myndig ton. *Tala m.*

MYNDLING, m. 2. En, som står under någons förmynderskap. — *Syn.* *Pupill*.

MYNNA, v. n. 1. (af *Mun*) Hafva öppning, utgång åt ett visst håll. Säges om vattendrag, ådror, gator, o. s. v.

MYNNING, f. 2. (af *Mun*) Öppning, utlopp. *M-en af en flod, på en kanon, ett blåsinstrument, af ett eldsprutande berg*.

MYNT, n. 3. (lat. *Moneta*) 1) (med plural) Med stämpel försedt metallstycke af bestämd storlek och halt, tjänande till bytesmedel emot varor. *Klingande m.*, af ädel metall. Se äfv. *Räkne-mynt*. *Ett klippt m.* (kollektivt i sing.) *Smått m.*, se *Skiljemynt*. — Bildar sammansättningarna *Guld-*, *Silfver-*, *Kopparmynt*, m. fl. — *Syn.* *Myntstycke*. — 2) (i sing. kollektivt) Allt hvad som är bestämt att tjena till bytesmedel emot varor. *Hos vissa negerfolk nyttjas musslor som m. Fingeradt m.*, se *Räkne-mynt*. *Godt, dåligt m. Falskt m. Gångbart m. Hafva godt om m.*, god tillgång på penningar. Se *Betala*. — Ingår i sammansättningen *Pappersmynt*. — *Syn.* *Penningar*. — 3) Se *Myntverk*. *M-et*, staten tillhörigt hus eller inrättning, der mynt slås. — *Ss.* *M-beskrifning*, *-förfalskare*, *-förfalskning*, *-förändring*, *-samlare*, *-sort*.